

ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙΑ

Τα ποιήματα τα γράφουμε σε **στίχους**, δηλαδή σε γραμμές, τον ένα κάτω από τον άλλο, που έχουν ωθμό. Συνήθως τα ποιήματα έχουν **ομοιοκαταληξία**, δηλαδή οι συλλαβές της τελευταίας λέξης κάθε στίχου ακούγονται το ίδιο.

- π.χ. Ανέβηκα στην πιπεριά να κόψω ένα πιπέρι 1^{ος} στίχος
κι η πιπεριά τσακίστηκε και μου 'κοψε το χέρι. 2^{ος} στίχος
Δώσ' μου το μαντιλάκι σου το χρυσοκεντημένο 3^{ος} στίχος
Να δέσω το χεράκι μου που είναι ματωμένο. 4^{ος} στίχος

1. Σύρε την κάθε λέξη στο σωστό κενό ώστε κάθε δύο στίχοι να έχουν το ίδιο τέλος.

σταφύλι, λάδι, μήκος, γλάρος, κεράσι

- ❖ Άφησε τη να περάσει θα σου δώσει ένα _____.
- ❖ Η καλή μου η φίλη τρώει κόκκινο _____.
- ❖ Του μικρού νησιού ο φάρος Έμοιαζε σαν άσπρος _____.
- ❖ Το νόστιμο ζουμερό αχλάδι σίγουρα δε βγάζει _____.
- ❖ Ο καλός μου φίλος Νίκος πηδάει άλμα εις _____.

Πρόσεξες κάτι; Το δεύτερο στιχάκι τελειώνει με τις ίδιες συλλαβές που τελειώνει και το πρώτο! Αυτό είναι η **ομοιοκαταληξία**.

2. Φτιάξε στιχάκια με ομοιοκαταληξία. Συμπλήρωσε τα κενά με μια λέξη που θα σκεφτείς. Πρόσεξε όμως να έχουν ομοιοκαταληξία!

- Καθόταν στο _____ ο μπαμπάς που δε θυμώνει.
- Το μικρό μου το _____ που πηδάει σαν κατσικάκι.
- Η φίλη μου η _____ θα σπουδάσει θεατρίνα.
- Σημάδεψε ο _____ ακόμη τρέχει ο λαγός.

